

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
16. ROČNÍK - KVĚTEN 2018 - ČÍSLO 171

FARNÍČEK

***V NEDĚLI 22. DUBNA SE V NAŠÍ FARNOSTI
KONALO PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ***

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

od začátku svého kněžství, zvláště když jsem učil náboženství a pak, jsem připravoval děti i jejich rodiče k prvnímu svatému přijímání, jsem si nesmírně hluboce uvědomoval důležitost správného prožívání svátečního dne – neděle. Bez ukotvení rodiny v prožívání tohoto výsostného dne v týdnu nelze dobře žít svou křesťanskou vírou. Letos 31. května to bude dvacet roků, co papež Jan Pavel II. zveřejnil dokument **DIĚS DOMINI**. (Den Páně). Na jiném místě Farníčku z něj najdete malou „ochutnávku“.

Jednou z velkých událostí v naší farnosti bylo před čtrnácti dny první svaté přijímání dětí. Děkuji paní katechetce Marii za jejich přípravu v hodinách náboženství, rodičům dětí při „školení“ k této přípravě na faře a pak osobní angažovaností v rodině. Potom poctivou účastí sedm střed v kostele na shrnutí hlavních skutečností k dobrému svátostnému životu, který uvádí do přátelství s Ježíšem, Dobrým Pastýřem.

Tato cesta růstu tohoto přátelství končí až naším vstupem do Božího království!

Přijměte několik krásných vět z promluvy sv. Augustina:

Človče, musíš poznat, kým jsi byl, kde jsi byl a komu jsi byl podroben: byl jsi ztracenou ovčí, přebýval jsi na vyprahlých pustinách, živil ses trním a bodláčím, byl jsi vydán na milost a nemilost námezdního pastýře, který tě nechránil před vlky. Nyní se tě vydal hledat dobrý pastýř, který tě ve své lásce vzal na svá ramena a přinesl do ovčince, jímž je dům Páně, církev. Zde je tvým pastýřem sám Kristus a zde se shromažďují a spolu přebývají ovce.

Na pastvinách, které pro tebe dobrý pastýř připravil a na které tě vodí, nerostou spolu dobré i hořké byliny a nehrozí, že by v některém ročním období nebyl dostatek pastvy. Jsou to pastviny Božího slova, jehož příkazy jsou sladkými loukami, na nichž se můžeš pást (Augustin, Promluva 366, 3).

Jednou z největších událostí církevních a celonárodních je „repatriace“ neboli návrat (posmrtný) arcibiskupa kardinála Josefa Berana do vlasti. Mimořádný prostor tomu vyhradila i ČT. Úžasnou promluvu při bohoslužbě měl kardinál Duka (jakoby do něj vstoupil duch kardinála Berana – napovídá to tato pasáž promluvy: „... Ty jsi v rozhodnou chvíli nemlčel, neboť jsi mlčet nesměl... Nemlčel kardinál Beran, nesmím mlčet ani já...“ Větší část promluvy si můžete přečíst na jiném místě Farníčku.

**Milé sestry a bratři,
za růst naší zodpovědnosti za rodiny, farnost, náš národ
a odvahu promlouvat do dění kolem nás
se za vás modlí a žehná**

otec Josef.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Neděle měly u Bosků sváteční ráz. Ráno šli všichni do Murialda na mši svátou.

Děti, víte, proč vás tak hezky oblékám? tázala se matka. Je neděle, den Páně, kdy se má každý křesťan radovat. Přeji si, abyste dávali v neděli najevo svou pohodu i zevnějškem. Sváteční oblečení vám má připomínat krásu vašich duší. V kostele se dobře chovejte. Bude vás sledovat sám náš Pán. Kéž by byl s vámi spokojen a požehnal vám.

Když se vrátili domů, bývalo u nich svátečně a krásně. Matka věnovala všečen čas dětem. Voněly buchty a pečené ovoce. Všechno ozařovala její tvář.

V těch dobách se přistupovalo k prvnímu přijímání až po dvanáctém roce. Jeník měl jedenáct. Poprvé se setkal se svým Pánem o Velikonocích, 26. března 1826, ve farním kostele v Castelnuovu. „Moje matka stála vedle mě. Během postní doby mě připravila na zpověď.“ Jeníku, Bůh ti chystá velký dar, řekla mi. Dobře se připrav. Všechno vyznej, vzbud lítost a slib Bohu, že budeš v budoucnu dobrý. Všechno jsem slíbil. A Bůh ví, že jsem zůstal svému slibu věrný. Ráno mě pak doprovodila k oltáři a vykonala se mnou přípravu i poděkování. Doma mi nedovolila nic dělat. Přála si, abych se věnoval pouze sám sobě. Dnešek je pro tebe velkým dnem. Bůh se stal pánem tvého srdce. Slíb mu, že zůstaneš až do konce života hodný. Přijímej Krista často. Nikdy nic při zpovědi nezamlčuj. Buď poslušný, choď rád na katechismus a na kázání. A jako před morem utíkej před každým, kdo ošklivě mluví. „Snažil jsem se uvádět do života matčiny rady a domnívám se, že od onoho dne byl můj život lepší. Především jsem byl poslušnější. Býval jsem hodně paličatý a nerad jsem se podřizoval těm, kdo mi dobře radili.“

První svaté přijímání bylo velkou událostí a radostí celé rodiny. Jestliže rodiče pěstují svátostný život zároveň s dětmi a společně navštěvují nedělní bohoslužby, pak jim usnadňují spojovat víru se životem v jedinou existenciální souvislost.

(z knihy Don Bosco od Terezia Bosco.)

Letos v neděli Ježíše, Dobrého Pastýře, 22. dubna v 10:00 přijalo poprvé osm dětí, čtyři dívky a čtyři hoši, svátostného Krista. Moc bych si přál, aby to bylo v jejich rodinách jako u Bosků. Pána Ježíše přijali: Štěpánka Běláková, Markéta Dostálová, Anita Kolajová, Lucie Jašková, Karel Fuksa, František Skalička, Filip Studenka a Vítek Ticháček. Kluci vyjádřili přání stát se ministranty a děvčata se chtějí zapojit do služby zpěvem ve škole. A to je krásné. Kdo dostává, má se učit dávat, sloužit. Dětem i rodičům vyprošuji věrnost Pánu Ježíši a radost z jeho lásky – Dobrého Pastýře k nim.

o. Josef

DOMINIK DUKA – PROMLUVA – REPATRIACE KARDINÁLA BERANA

Úryvek z knihy skutků apoštolů nám připomněl světodějně rozhodnutí apoštola Pavla, který stanovil strategii, jak naplnit Ježíšův příkaz hlásání evangelia všem národům.

Zavazuje ji k evangelizaci, která se stala základem nové civilizace lásky vyrůstající z pravdy. Zde můžeme pozorovat cestu Vojtěchovu, ale i cestu kardinála Josefa Berana.

Bud' vítán, otče arcibiskupe Josefe, primasi český, arcibiskupe pražský, kardinále Svaté církve římské. Ty, který jsi v rozhodnou chvíli nemlčel, neboť jsi mlčet nesměl. Vracíš se z vyhnanství opět v rozhodnou hodinu a jako tehdy jdeš s relikvií sv. Vojtěcha, který z našich patronů mohl nejsilněji pomoci v onu rozhodnou hodinu.

Rozhodná hodina se vždy znovu týká nejzákladnějších otázek bytí a nebytí společenství národa, tedy lidu této země. Svatý biskup Vojtěch i kardinál Josef Beran řešili totéž, co opět řešíme my. Nebezpečí přitom roste úměrně s možností prosadit zlo a způsobit morální kolaps. Co je to za problémy? Kde postavit strážce? Jak a kde chránit to, oč zápasíme? Celá staletí víme, že jde o člověka, tj. o naše lidství. Pojmenujme, co je znovu a znovu v sázce stejně v době Vojtěchově, po 2. světové válce a opět dnes. Je náhodnou souhrou okolností, že ve chvíli, kdy my zde vítáme kardinála Berana, je prezident republiky hostem na sjezdu komunistické strany, která se přes volební porážku dožaduje stále většího podílu na moci? To je velmi zřetelné znamení hodiny, v níž se náš národ nachází a o to větší zodpovědnost připadá hlavě státu, aby zaznělo rozhodné slovo.

Řekl jsem, že opět stojíme v rozhodující hodině. Nemlčel kardinál Beran, nesmím mlčet ani já. Co nám hrozí? Podobně, jako za sv. Vojtěcha i za kardinála Berana je veden útok na rodinu. Jsou navrhovány bezprecedentní a ničivé zákony proti ní. Jsou chystány zákony degradující člověka na jakési bezpohlavní cosi.

Svoboda a důstojnost člověka jsou dnes mnohdy omezovány a potlačovány předpisy ve zdravotnictví, sociálních ústavech i ve školách. Jsme ohroženi mocnostmi a ideologiemi zvnějšku a nemůžeme se fakticky bránit.

V roce 100. výročí vzniku Československa se ptám, co by řekl její první prezident TGM? Všem nám je to jasné. Co je to vlastně demokracie bez přívlastků. Jak o ní mluví preambule Ústavy ČR? Odpovím slovy muže, o jehož významu a statečnosti nelze pochybovat a bez něhož by ČSR nevznikla, slovy generála Milána Rastislava Štefánika: „Demokracie, to znamená myslet skôr, než jednáš, či tým nepoškozujes bližneho, rodinu, národ, spoločnosť. To znamená opanovať svoje vášne, nič nerozprávať, ale problémy riešiť!“ To jsou ideály, na kterých byl založen náš stát! To jsou ony „evropské hodnoty“, které bud'to budeme hájit anebo Evropa přestane být Evropou.

Ale vraťme se k základnímu tématu. S čím se dnes setkáváme na každém kroku? S parálzou demokracie. Jsme často šikanováni vládou úřadů a byrokracií. Společnost se polarizuje a radikalizuje.

Nemlč, arcibiskupe! Nesmím mlčet, musím varovat, vyzývat k rozumnosti a volat ke smíru a k službě bližnímu! Především ovšem musím stejně jako moji předchůdci sv. Vojtěch, kardinálové Beran a Tomášek znovu prohlásit: „Církev je na straně národa!“ To je všech občanů České republiky, kteří v ní žijí a pracují pro její rozvoj a také ji chrání.

DOMINIK DUKA – PROMLUVA – REPATRIACE KARDINÁLA BERANA - DOKONČENÍ**Dovolte mi krátký epilog.**

Je skutečně normální, když se ročně v naší zemi rozvádí polovina manželství? Když zde, v Praze, 80 % zemřelých odchází na věčnost bez pohřebního obřadu? Je normální, že při rozvodu se manželé obviní z těch nejhorších věcí a urážky neberou konce? Je normální utrpení dětí, které ztrácí svého tátu a mámu a jedná se s nimi jako se zavazadlem? Oč větší ohled mají mnozí na své domácí mazlíčky. Proč máme rekordní počet dětí v dětských domovech?

Zamysleme se nad tím doma v našich rodinách, ve školách, ale i v parlamentě. Má kritická slova nepatří jen těm „nahore“, ale také nám „dole“. Neteskním po totalitě v jakékoli barvě. Přeji si, abychom všichni žili ve svobodě a odpovědnosti, rozumnosti a moudrosti, šlechetnosti a velkorysosti. Dovolte mi připomenout slova francouzského prezidenta Macrona v Evropském parlamentu: „Nepotřebujeme autoritářskou demokracii, ale autoritu demokracie.“ Úcta k druhému, pravdivá kritika, která respektuje důstojnost druhého člověka, je požadavkem naší doby.

Amen. Tak to je. Bůh vám žehnej.

(Celá promluva je ke stažení na internetových stránkách:

<http://www.dominikduka.cz/kazani/kazani-repatriace-kardinala-berana/>

NOC KOSTELŮ 25. 5. 2018 - PROGRAM

18,15 – 19,05 Mše svatá

19,05 – 19,10 Přivítání duchovního správce p. Josefa Brtníka

19,10 – 20,00 Prohlídka věže kostela s výkladem o historii fryštátských zvonů

19,00 – 19,50 **Hudba z kůru** - varhanní koncert Filipa Krčmy a vystoupení pěveckého sboru při kostele sv. Mikuláše ve Fryštáku

19,50 – 20,20 **Krypta kostela sv. Mikuláše a historie pohřbívání ve Fryštáku** - historie kostela a města Fryšták ve světle nejnovějších výzkumů – přednáší Mgr. Vít Němec

20,30 – 21,10 **Tóny pro potěchu duše** - koncert Komorního smyčcového orchestru ZUŠ Morava a scholy při kostele sv. Mikuláše ve Fryštáku

21,10 – 21,30 **Proglas - slyšte slovo a zpívejte píseň** - pásmo o životě a odkazu sv. Cyrila a Metoděje – účinkují Lubomír Fuksa, František Mrázek + děti

21,30 – 22,00 **Knihy milosrdenství** - poslechový pořad z duchovních textů a skladeb písničkáře Leonarda Cohena – účinkují Pavel Nášel a František Odstrčil

22,00 – 22,10 **Závěrečné slovo** - duchovní slovo a požehnání správce farnosti p. Josefa Brtníka

V průběhu večera bude možnost v prostorách farního úřadu k pohovoru s duchovním správcem. Vás všechny, kteří přemýšlíte, zda se letos vydat na Noc kostelů, zveme co nejsrdečněji, abyste našli čas a chuť zakusit něco z mohutnosti, kterou víra křesťanů nese. Buďte vítáni, ať vstoupíte do kteréhokoli chrámu, kaple či modlitebny. A pokud to jen trochu půjde, zkuste si chvilku sednout a jen tiše naslouchat, zkuste pootevřít tajemnou bránu chrámu – nechť magická noc ve svitu hvězd vydá opět svá tajemství a vnímat to, co bylo v minulosti inspirací pro stavitele křesťanských chrámů.

SVĚTEC MĚSÍCE – SVATÝ DOMINIK SAVIO - PATRON MLÁDEŽE A MINISTRANTŮ

O první dubnové neděli v roce 1855 kázal Don Bosco o svatosti. Někteří hoši poslouchali, jako by se jich to netýkalo, zatímco Dominik Savio poslouchal s neobyčejnou pozorností. Během kázání se dostával Don Bosco do stále většího nadšení. Savio měl pocit, že každé slovo patří jen jemu. Napjatě sledoval, co je třeba udělat, aby se mohl stát svátým jako šlechtic Alois, jako velký misionář František Xaverský, jako spousta mučedníků církve.

Od této chvíle se stala svatost jeho snem a ideálem.

Dne 24. června slavil Don Bosco jmeniny. V oratoři to byl velký svátek, který se každoročně slavil s velkou okázalostí. Don Bosco ukončil slavnostní program ujištěním, že má všechny stejně rád.

„Byl bych rád, řekl nakonec, kdyby každý z vás mi napsal na lístek, jakým dárkem bych mu udělal největší radost. Ujišťuji vás, že se všemožně vynasnažím každého z vás uspokojit“.

Přání byla velice pestrá. Některá skromná, některá hloupá, některá i lehkomyšlná. Jeden hoch si kupříkladu přál sto kil tureckého medu, aby měl zásobu na celý rok, Dominik Savio napsal na lístek pět slov: Pomozte mi stát se svátým.

Don Bosco vzal Dominika za slovo. Zavolał si ho na pohovor.

„Prozradím ti tajemství svatosti. Dobře si ho zapamatuj. Za prvé: Buď veselý. Pamatuji si, že všechno, co tě připravuje o klid a co tě zneklidňuje, nepřichází od Pána. Za druhé: Plň svoje studijní a náboženské povinnosti. Ve škole dávej pozor, pilně se uč a horlivě se modli. Nic z toho nedělej proto, abys vynikl, nýbrž z lásky k Bohu. Za třetí: Prokazuj ostatním dobro. Vždy pomáhej spolužákům, i když tě to bude stát obět. Když splníš tyto body, budeš svátý“.

Dominik se dal hned do práce.

V postní době nám liturgické texty připomínají různé druhy pokání. Savio měl pocit, že postní čtení a výzvy platí především jemu a začal konat nejrůznější kající skutky. Asistent, který měl dozor, upozornil Dona Boska, že Dominik málo jí a v sobotu se postí jen o chlebě a vodě. Dále si všiml, že se přestal v noci přikrývat přikrývkou, ačkoli byla dosud zima. Pod prostěradlo si dával polínka a na nich spal.

Don Bosco si ho okamžitě zavolał a rázně zakročil:

„Důrazně ti zakazuji jakékoli pokání. Dovoluji ti pouze jedno: poslušnost. Takové pokání úplně stačí. Je velice prospěšné, líbí se i našemu Pánu a neškodí zdraví. Poslouchej tedy a bude to stačit“.

V únoru v roce 1857 sužovaly Turín silné mrazy. Dominik se nachladil a začal stíně kašlat. Byl bledý a na první pohled bylo jasné, že jeho zdravotní stav je špatný. Donu Boskovi to působilo starosti a volal k němu nejlepší lékaře, které znal. Velice pozorně ho prohlédl uznávaný profesor Vallauri.

„Je málo odolný, řekl. Neprospívá mu rovněž příliš intenzivní duševní činnost“.

Co bych pro něho mohl udělat?“ tázal se Don Bosco.

„Pošlete ho domů. Prospěje mu venkovský vzduch. A na nějaký čas ať přeruší studia a všemožně se šetří“.

Když se Dominik dozvěděl, že má odejít, jako by se octl v temné noci. Nedovedl si představit život bez studia, bez přátel a především bez Dona Boska.

V neděli 1. března se Dominik rozloučil s oratoří a především s přáteli z Družiny. Pak ho otec odvezl kočárem do Mondonia. Hoši ho vyprovodili až k bráně a Dominik jim z vozu mával, dokud neztratil oratoř z očí. Nejcitelněji se dotkl jeho odchod Dona Boska. Byl to jeho nejlepší žák. Existuje jen málo tak nádherně ušlechtilých chlapců. Panna Maria mu ho poslala na tři roky do oratoře.

Zemřel nečekaně rychle, 9. března 1857. Ani rodiče netušili, že jeho pozemský život končí, protože měl v duši pořád plno pohody, jako by mu nic nebylo.

„Tatínku, sbohem!“ řekl najednou přítomnému otci. Pan farář mi říkal...

„Už si nevzpomínám... Vidím samou nádheru...“

Pius XII. ho prohlásil 12. června 1954 za svatého a je to první patnáctiletý světec.

Svatý Dominiku Savio, ve škole Dona Boska ses naučil chodit cestou svatého mládí. Pomáhej nám, abychom jako ty milovali Ježíše, ctili Marii, a horlivě pracovali na spáse duší. Vypros nám, abychom i my chtěli raději zemřít, než těžce zhřešit a tak dosáhli věčné spásy. Amen!

připravil o. Josef

TOUR DE VELIKONOCE – PUTOVÁNÍ PO OKOLNÍCH FARNOSTECH

Letošní Velikonoce jsme se s manželem rozhodli prožít každý den v jiné farnosti.

Nazvali jsme si to Tour de Velikonoce a ráda bych se s vámi podělila o naše zážitky.

ZELENÝ ČTVRTEK – OLOMOUC + LUKOV

Ráno jsme vyrazili do olomoucké katedrály. Tradičně se tu na Zelený čtvrtek koná MISSA CHRISMATIS – mše s obnovou kněžských závazků a se svěcením olejů (ke křtu, k pomazání nemocných a křížmo). Bohoslužba je určena zvláště kněžím olomoucké arcidiecéze, kteří při této slavnosti obnovují svá kněžská povolání. Je to mimořádný zážitek - vřele doporučujeme! Kněží zaplnili celou přední část katedrály (presbytáře) a bylo milé se pozdravit s těmi, které duchovní povolání zaválo do jiné části diecéze. Slavnostní atmosféru dotvářela mužská pěvecká schóla, kterou tvoří kněží naší diecéze. Věděli jste, že v ní zpívá lukovský P. Mach nebo Jožka Glogar, který působil v DISu? Kázání se ujal loni vysvěcený biskup Antonín Basler. Jeho spolusvěcenec biskup Nuzík poté v naší blízkosti podával svaté přijímání. Když zůstal posledním, kdo přijímání podával, začaly mu docházet hostie. Mezi lidmi to začalo šumět a biskup Nuzík s úsměvem sobě vlastním situaci vyřešil skoro zázračným lámáním chleba tak, že se mikročástečka hostie dostala na každého. Večerní slavnosti Zeleného čtvrtka jsme prožili v Lukově. Víte o tom, že v interiéru mají kameru, která snímá nonstop dění v kostele a přenáší ho přes internet? (více stránky farnosti). Při bohoslužbě nás mile překvapilo množství malých ministrantů, které P. Mach nenechal zahálet. Kolem oltáře se jich míhalo jako apoštolů, že na některé nevyšlo ministrantské oblečení. Ve vydatném kázání, kterým je P. Mach proslulý, jsme byli vyzváni, ať účinky eucharistie nenecháme ležet ladem. Ať nejsme jako vojáci ve válce, kteří mají zbraně, ale nepoužívají je (asi nepřekvapí, že je P. Mach bývalý vojenský kaplan ☒). Po mši jsme se zastavili v tamní Getsemanské zahradě, která byla vytvořena v levé části u východu z kostela. Vyzdobena byla výhony s obřími trny, které evokovaly blížící se Velký pátek.

Dokončení na straně 10

DIES DOMINI - APOŠTOLSKÝ LIST SV. JANA PAVLA II. O SVĚCENÍ DNE PÁNĚ

Milí farníci, bratři a sestry, od začátku svého kněžství, zvláště když jsem učil náboženství a pak připravoval děti na první svaté přijímání, jsem si nesmírně hluboce uvědomoval důležitost správného prožívání svátečního dne – neděle. Bez ukotvení rodiny v prožívání tohoto výsostného dne v týdnu nelze žít dobře svou křesťanskou vírou. Letos 31. května je to dvacet roků, co papež zveřejnil dokument Dies Domini. Proto vám chci dát malou „ochutnávku“ z něj.

„Den Páně“ – jak byla již od dob apoštolů označována neděle – se v dějinách církve vždy těšil jedinečnému postavení, protože svou povahou bytostně náleží k samotné podstatě křesťanského tajemství. Neděle totiž v časovém průběhu týdne připomíná den Kristova vzkříšení. Je to Pascha, kdy se slaví Kristovo vítězství nad hříchem a smrtí. Je to den úcty a vděčné připomínky onoho dne, kdy byl založen svět, a zároveň, v činné naději, předobraz „posledního dne“, kdy Kristus znovu přijde ve slávě. Proto se tedy na neděli dobře hodí zvolání žalmisty: „Toto je den, který učinil Hospodin: jásejme a radujme se z něho.“ Je to vybídnutí znovu prožít to, co dva učedníci na cestě do Emauz, kteří, když se k nim připojil Zmrtvýchvstalý, pocítili, jak „v nich srdce hoří, když jim vysvětloval Písma a sám se jim dal poznat „při lámání chleba“. Kristovo zmrtvýchvstání je prvotním základem, o který se opírá křesťanská víra. Proto církev připomíná Kristovo vzkříšení nejen jednou za rok, ale každou neděli. Z toho důvodu je „den Páně“ „vládcem dní“, jak se uvádí v homilii jednoho autora ze 4. století. „Den Páně, den zmrtvýchvstání, den křesťanů je náš den“. Zvláštní význam neděle, který byl během dvou tisíc let historie vždy uznáván, ještě zdůraznil 2. vatikánský koncil: „Podle apoštolské tradice, která má původ ode dne Kristova vzkříšení, slaví církev velikonoční tajemství vždy osmý den, který se právem nazývá den Páně nebo neděle.“ Milovaní věřící, i já jsem duchovním způsobem jakoby přítomen v jednotlivých společenstvích všude tam, kde se každou neděli shromažďujete se svými pastýři, abyste slavili eucharistii a „den Páně“. Až do nedávné doby bylo „svěcení“ neděle v zemích s křesťanskou tradicí snadnější díky lidové účasti a rovněž díky uspořádání občanské společnosti. Avšak dnes ve stejných zemích, kde se tento den charakterizuje jako sváteční, vývoj sociálních a ekonomických podmínek zcela změnil obecné zvyklosti a následně i podobu neděle. Všeobecně se rozšířil zvyk „víkendů“, který je vnímán jako čas týdenního odpočinku, který se musí trávit daleko od společného příbytku (domova), a je často spojován s účastí na různých kulturních, politických či sportovních akcích. Je ovšem smutné, že kolikrát neděle ztrácí svůj původní význam a stává se pouze „víkendem“. Ať je tomu jakkoli, od Kristových učedníků se vyžaduje, aby slavení neděle, jež má být opravdovým svěcením dne Páně, nesměšovali s „víkendem“. To ovšem vyžaduje opravdovou duchovní zralost, která by křesťanům pomáhala, aby „byli sami sebou“, spolu s darem víry, již by hluboce prožívali tak, aby byli připraveni vydávat svědectví o naději, která je v nich. Neděle je den, který stojí v samém středu křesťanského života. Jestliže jsem od počátku svého pontifikátu nepřestával opakovat: „Nebojte se! Otevřete dokořán brány Kristu!“, dnes toužím všechny silně povzbudit, aby znovu objevili neděli: Neváhejte věnovat svůj čas Kristu! Ano, otevřeme svůj čas Kristu, aby ho on sám znovu osvětlil a uspořádal. **Čas věnovaný Kristu nikdy není ztracený čas, ale spíše získaný prostor pro hluboké zlidštění našich vztahů i našeho života.**

připravil o. Josef

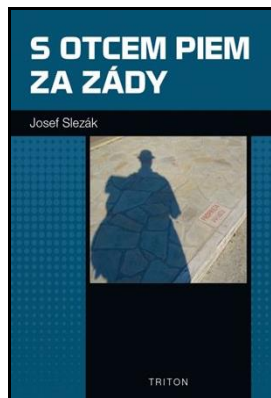

KNIHA – S OTCEM PIEM ZA ZÁDY

V minulém Farníčku jsme přinesli informaci o návštěvě papeže Františka v místě působení Pátera Pia (San Giovanni Rotondo).

Dnes Vám přinášíme knihu Josefa Slezáka, který za otcem Piem putoval pěšky přímo z našeho regionu až do daleké Itálie.

Tuto útlou knížečku si můžete vypůjčit ve fryštácké knihovně.

S otcem Piem za zády - pod tímto názvem vyšla v letních měsících 2011 knížka denních záznamů z pěší pouti, kterou vykonal v roce 2007 březnický (a do jisté míry i náš) farník Josef (Pepa) Slezák z Provodova k hrobu známého a oblíbeného františkána otce Pia v San Giovanni Rotondo v Itálii. Po formální i obsahové stránce knížka připomíná poutnické deníky P. Františka Lízny, z jeho putování do Španělska a na Krym, ale na nejednom místě rozšiřuje své zápisky o popis míst, kterými procházel, i o rozhovory s lidmi zvědavými na důvody, které ovlivnily jeho rozhodnutí podniknout tuto dlouhou a namáhavou pouť. Všem odpovídal stejně, že si ho sám otec Pio vybral.

A tak pěšky s krosnou na zádech a s obrázkem otce Pia na ni, s kloboukem na hlavě vyšel jednoho červnového dne roku 2007 z Provodova, aby po 53 dnech dosáhl cíle vzdáleného 1503 km. Cesta ho vedla po silnicích Česka, Rakouska a Itálie, stoupala vysoko do alpských hor a průsmykem pod Glossgloknerem opět klesala do údolí a pokračovala převážně po dálnici podél východního pobřeží Itálie až do cíle.

Autor prožil příběh putování, který zásadně ovlivnil jeho další život. V poutnickém životě je člověk připraven o podporu rodiny a přátel; není jisté, že bude pokaždé snídat nebo večeřet; není jisté, že v noci bude spát pod střechem, ani to, že ho nohy donesou tam, kam chce dojít. Na neorganizované pouti se takové situace „existenční vydanosti“ objevují celkem často. Autor prožil několik životu nebezpečných situací, které ho naučily všimnout si okamžiků, kdy k němu mluvil Bůh – ať už skrze situace či skrze „anděly“. On k nám mluví často, ale my si toho ve starosti o svou „zajištěnost“ často nevšimneme. Poutník je daleko víc závislý na tom, zda rozezná okamžik, kdy se s ním Bůh setkává.

Kniha je výzvou pro ty, kdo mají strach spolehnout se na Toho, kterého nevidíme, většinou necítíme a jen tušíme, že nějak musí být. Lidem dneška se daří úspěšně strhávat svůj život mimo ostří aktuálního okamžiku. Ale poutníka právě teď dře puchýř, zrovna teď vnímá vůni moře či vítr nebo v jedinečné chvíli cítí, že každý krok má velký smysl. Nemyslí na zítřek, nemyslí na včerejšek. Přestože jde poutník k jasnému cíli, který je daleko před ním, žije v přítomnosti, protože jen tu může ovlivnit – anebo naopak jí může být proměněn. Jestli se naučíte číst i mezi řádky tohoto deníku, budete ho číst správně.

připravil pn

TOUR DE VELIKONOCE - DOKONČENÍ

VELKÝ PÁTEK – FRYŠTÁK

Nejtíší den v roce jsme strávili v domovském Fryštáku. V patnáct hodin jsme se jako mnozí z vás zúčastnili křížové cesty, které se ujal Jenda Košák s milou asistencí malého synovce. Intenzivní atmosféru večerních obřadů pěkně protkaly pašije a zpěvy Luboše Fuksy s Martinem Němcem. „Lide můj, co jsem Ti učinil?“ mi zní v hlavě po celou dobu psaní.

BÍLÁ SOBOTA – FRYŠTÁK+ VIZOVICE

FRYŠTÁK

Tento hořkosladký den (také vnímáte těžkou uchopitelnost tohoto dne?) jsme naplnili návštěvou Božího hrobu ve Fryštáku. Během rozjímání nám oko zalétlo k tichému kmitání paní Kamenářové a Terezky, jak chystaly kostel na Vzkříšení. Pociťovala jsem vděčnost, že v naší farnosti působí lidé s aranžerskými schopnostmi. Podle mě byla fryštácká výzdoba tou nejkrásnější ze všech kostelů, které jsme během naší Tour navštívili.

VIZOVICE

Na večer Bílé soboty jsme se vydali do Vizovic. Cestou ke kostelu nás překvapily nezvyklé dřevěné zvuky. Když jsme vyloučili praskání ohně plápolajícího u kostela, zjistili jsme, že zvuky šly z věže. Zde ministranti klapali velikonočními klepači místo zvonů a nás to naplnilo atmosférou dob minulých. Vstoupili jsme do setmělého kostela, kde se před zahájením obřadů modlila Korunka k Božímu milosrdenství. Boží hrob byl otevřený, ale „tělo Krista“ zahalené tak, že byly vidět jen pruhy plátna. Kostel zůstal ve tmě během všech starozákonních čtení, kdy to ministranti s děkanem J. Rosenbergem museli zvládnout s lampičkou. Po chvalozpěvu Sláva na výsostech Bohu se světlo rozprostřelo kolem nás i v nás. Ještě teď mě mrazí při vzpomínce na tuto mimořádnou chvíli. Během mše jsme zažili křest tří dospělých a dvou a půl hodinová slavnost utekla jako voda.

A jedna zajímavost závěrem. Vizovičtí farníci používají při Vzkříšení plastové držáky na svíčky s křesťanskými motivy. Tato vychytávka je na čajovou svíčku, která jde vysunout pro snazší zapálení, a poté zasunout pro ochranu před větrem.

NEDĚLE – ZLÍN

Na oslavu Božího hodu velikonočního jsme se s upečeným beránkem vydali do zlínského kostela sv. Filipa a Jakuba (dolní farnost). Mše byla milá, slavnostní s chrámovým sborem a unaveným kaplanem Zahálkou. Před svátky onemocněl místní farář a děkan Ivan Fišar, a tak dva kaplani museli napnout všechny své síly.

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ – FRYŠTÁK

Naši Tour de Velikonoce zakončila mše na Velikonoční pondělí v domovském kostele. Překvapilo mě, kolik se nás zde sešlo. Mše se nesla v poklidném duchu a na závěr náš pan farář připomněl, že šlahat se má jemně, tak že to má omlazovat. S humorem jemu vlastním nás před východem z kostela uvítal špalír ministrantů s tatary (už chápu, proč jich došlo na mši tolik) ukončený naším páterem Brtníkem s maxi tatem v jedné ruce a čokoládovým zajícem v druhé. Přála bych vám to vidět ☺

Cílem naší Tour de Velikonoce byl duchovní zážitek. Nikterak ohromující, přesto milý. Najde se někdo, kdo by se chtěl podělit o ten svůj? Věřím, že ano a už teď se těším na příjemné počtení.

Alena Vyškovská

- 2.5. Památka svatého Atanáše
 3.5. Svátek svatého Filipa a Jakuba
 6.5. 6. neděle velikonoční
 10.5. Slavnost Nanebevstoupení Páně
 13.5. 5. neděle velikonoční
 14.5. Svátek svatého Matěje
 16.5. Svátek svatého Jana Nepomuckého
 20.5. Slavnost Seslání Ducha Svatého
 26.5. Památka svatého Filipa Neriho
 27.5. Slavnost Nejsvětější Trojice
 31.5. Slavnost Těla a krve Páně

POZVÁNKA - KONCERT NA VELEHRADĚ

U příležitosti 10. výročí prohlášení historického jádra poutního místa Velehrad národní kulturní památkou a 100. výročí založení Československa se na Velehradě v neděli 27. května 2018 uskuteční slavnostní koncert s česko-slovenskou hudební účastí.

Akci doprovodí výstava dokumentující stavební obnovu poutního areálu.

Velehrad coby pojítko českého a slovenského národa bude symbolicky oslaven přítomností hudebníků z České republiky i Slovenska. V interiéru baziliky bude prezentována výstava dokumentující stavební a restaurátorskou obnovu poutního areálu.

Na koncertu se budou podílet interpreti: Komorní orchestr Istropolitana z Bratislavy, Smlíšený pěvecký sbor Svatopluk z Uherského Hradiště a sólisté Tomáš Šelc, Ivana Zámečnicková a Lucie Hubená, na varhany zahraje Jakub Macek.

Dirigentem bude František Macek ml.

V programu vedle skladeb A. Vivaldiho a J. Zelenky zazní též skladba od Georga Friedricha Händela, Johanna Sebastiana Bacha a varhanní Fantasie Jakuba Macka.

Záštitu nad akcí převzal Jiří Čunek, hejtman Zlínského kraje, a arcibiskup Jan Graubner.

Vstupenky v ceně 200 Kč (v předprodeji 150 Kč) budou k dostání v bazilice před konáním koncertu a v předprodeji v infocentrech: Velehrad, Staré Město, Uherské Hradiště.

www.velehradinfo.cz

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

Svini vleze štěstí samo do rypáku
Stáří chodí špatně, ale radí dobře
Správná výživa je prvý lék, který je nutno brát
Stáří lidé dobré rady mívají
S úsměvem jde všechno líp
Stárnutí prospívá jenom vínu
S chutí do toho, půl je hotovo
Statek spravedlivě nabytý ani v moři neutone
Střez se neschopných, jsou schopni všeho
Světská sláva – polní tráva

ruské
dánské
italské
české
anglické
francouzské
české
polské
čínské
české

OSMISMĚRKA NA KVĚTEN

J	D	O	U	B	R	A	V	A	D	R	Á	H	A	A
D	R	O	Z	D	D	R	K	E	R	É	B	A	D	K
O	Á	K	B	O	D	Á	D	I	A	D	U	H	A	N
H	T	N	L	R	R	D	O	S	T	I	H	O	L	E
O	E	I	S	B	O	E	K	O	E	K	K	L	K	L
D	N	R	O	K	O	M	S	N	V	Á	A	Ě	O	O
A	Í	D	Ě	L	O	O	Y	K	E	D	Ě	D	D	V
A	K	D	O	L	A	R	L	S	H	U	R	D	I	O
R	O	B	I	L	A	D	Ý	O	L	D	A	V	I	D

4.Dělo

Druh

Duha

5.Dabér

David

Dědek

Doksy

Dolar

Dráha

Drdol

Drink

Drozd

Dudák

6.Dánsko

Děloha

Dobrák

Dratev

Dohoda

Doklad

Dolina

Dostih

7.Dalibor

Divadlo

8.Doubrava

Dráteník

Dromedár

9.Didaktika

Dobromysl

Dovolenka

Málokdo....tajenka

Tajenka z minula – ČVANČAROVÁ

Připravil: František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 5. 5. 2018 V NÁKLADU 200 KS.